

PROTOKÓŁ

31.
71

Warsawa, dnia 23 lutego 1950 r. Sędzia Apł. Sądowy Ireneu
Skoniewski, działając na zasadzie Dekretu z dnia 10 XI. 1945 r.
(Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 293) o Głównej Komisji i Okręgowych Komisjach
Badania Zbrodni niemieckich w Polsce, jako członek Głównej Komisji, prze-
słuchał w trybie art. 255 w związku z art. 107, 115 ..... Kodeksu Postępo-
wania Karnego niżej wymienioną osobę, która zeznała co następuje:

Nazywam się

Imię i nazwisko: - Barysz Piotr
Data i miejsce urodzenia: - Warsawa 1.11.1904
Imiona rodziców: - Piotr i Józefa z d. Pielskowskie
Zawód ojca: - dekan
Przynal.państw.i narod.: - polskie
Wyznanie: - wyznanie kat.
Wykształcenie: - 3 oddziały szkoły powsz.
Zawód: - murarz
Miejsce zamieszkania: - Al. Jerzolimskie 39 m 14
Karalność: niekarany.

Wybuch powstania warszawskiego 1944 roku zastał mnie
w domu przy ~~Al. Jerzolimskie 33~~ Al. Jerzolimskie 33 róg ul. Karnatows-
kiej. Dnia 3-go sierpnia 1944 roku, przed południem, spad-
li do naszej bramy Niemcy, Wehrmachtowcy, rozbili bra-
mę. Karali ukrytym niebezpiecznym naszym domem wyjść
z bramy. Ustawili nas 11-tu Niemców patrolu na prze-
ciw Karabinu maszynowemu. Jeden z nas rozmawiał pro-
niemiecki. Dowiedzieliśmy się przez niego, że Niemcy chcą
nas wyrzucić ze to, że niekiedy z naszego domu po-
tują Niemce po drugiej stronie Alei i Karnatows-
kiej są strzelane. Jednocześnie w tym momencie spadł
jakiś młody żołnierz niemiecki, zaczął tłumaczyć
prostatym, że my jesteśmy ludnością niemiecką, że str-
leją do Niemców z innego domu, którego ściana

zv

skrytowa widniała rą uamą porcją. Niemcy wó-
 cros Karali nam iść w kierunku Muzeum, kobiety
 wyprowadzili do domu restauracji "Wiktor" po pre-
 ciwnej stronie Mariatrowskiej, domu zaczęli gra-
 bić, a wieczorem dnia tego t.j. 3-go sierpnia pod-
 palili.

My mężczyźni donisimy do domu Nr. 17 przy al.
 Jerolimskich. Grupa uamą większą się już
 uprzednio uacruie, gdyż ponownie Niemcy spędzi-
 li nas wraz z ludnością okolicznych domów przy
 al. Jerolimskich stajęcy, do dyżurki domowej
 domu Nr 29. Domu podpalili. Ludność zaczęła się
 dusic. Kobiety i dzieci pomyły kupy i stękać. Wó-
 cros Niemcy poprowadzili nas dalej w stronę Muze-
 um.

Brama Nr 17 przy al. Jerolimskich, została chwata,
 wówczas wmycy weszliśmy w nią. Nie uacruie, niez-
 dry, którymś był jeden blarek widzieli to, ale nie re-
 cognawali.

Karem z uamą był wówczas Domainski, pracownik
 S.P.B na Kole, starszy już człowiek, adresu jego nie
 znam.

Zadanych innych zbrodni niemieckich nie widzia-
 tem. Po stronie powstającej w Warszawie protestem
 do 4-go października, poczym przez strażie wydesta-
 tem się z W. wy.

Kobiety z uamego domu zabraue dnia 3-go sierpnia
 dostały się po dwóch tygodniach pobytu w restau-
 racji "Wiktor", do Pruszkowa.

Na tym protokół zakończono i odruyano.

Józef Barcz